

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 november 2016 met nummer RvVb/A/1617/0223
in de zaak met rolnummer 1314/0025/A/1/0017

Verzoekende partijen	1. mevrouw Greta VERBIST 2. mevrouw Kathia STILLAERT 3. mevrouw Marleen VAN DEN BRANDEN vertegenwoordigd door advocaat Cies GYSEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
Tussenkomenende partij	de heer Stijn STILLAERT vertegenwoordigd door advocaat Jacqueline MEERSMAN met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Willem Tellstraat 22

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 6 september 2013 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 10 juli 2013.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek van 25 maart 2013 verworpen.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de bouw van een vleesvarkensstal met aanhorigheden en de sloop van een deel van de loods op de percelen gelegen te 3360 Bierbeek, Weterbeekstraat 28, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie G, nummers 153k, 153s en 153t.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 6 december 2013 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de vierde kamer laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 11 februari 2014 toe in de debatten.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

Met een beschikking van 23 december 2014 wordt de behandeling van het dossier, dat aanvankelijk toegewezen was aan de vierde kamer, doorverwezen naar de tweede kamer.

Met een beschikking van 19 januari 2015 wordt de behandeling van het dossier doorverwezen naar de eerste kamer.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 20 januari 2015, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld en in beraad genomen.

De kamervoorzitter beveelt met een tussenarrest van 30 augustus 2016 (nummer RvVb/A/1516/1487) de heropening van de debatten en nodigt de procespartijen uit binnen dertig dagen na de betekening (op 12 september 2016) van dit tussenarrest met een aanvullende nota hun standpunt mee te delen met betrekking tot de impact op de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing van het arrest met nummer 231.092 van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, van 30 april 2015, dat de door de Vlaamse minister van Leefmilieu op 16 april 2013 aan de tussenkomende partij verleende milieuvergunning vernietigt, en van de beslissing van de Vlaamse minister van Leefmilieu van 9 oktober 2015 tot weigering van een milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van de varkenshouderij aan de Weterbeekstraat 28 te 3360 Bierbeek.

De verzoekende partijen, de verwerende partij en de tussenkomende partij dienen tijdig een aanvullende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing op de openbare zitting van 25 oktober 2016.

Advocaat Alisa KONEVINA *loco* advocaat Cies GYSEN voert het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Jacqueline MEERSMAN voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet op de zitting.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 17 december 2012 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een vleesvarkensstal met aanhorigheden en het slopen van een deel van de loods”*.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan ‘Leuven’, gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 24 december 2012 tot en met 23 januari 2013, dienen de verzoekende partijen en hun partners vijf bezwaarschriften in.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling adviseert gunstig op 11 januari 2013.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek verleent op 25 maart 2013 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De functionele inpasbaarheid.

Het project voorziet het slopen van een gedeelte van een loods en het bouwen van een mestvarkensstal. De stal maakt deel uit van een in werking zijnde bestaand varkensbedrijf. De gehele bedrijfsvoering bevat ook nog akkerbouw en groententeelt en is in die zin grondgebonden en gediversifieerd.

De mobiliteitsimpact.

De mobiliteitsimpact van deze activiteit blijft beperkt tot de normale verkeersbewegingen horende bij het bedrijf. Het huidige aantal vrachtwagenbewegingen zal merkkelijk verhogen. De ontsluiting loopt in het laatste deel over een smalle halfverharde ontsluitingsweg. Deze weg is hier doodlopend. Verderop ligt nog één woning en nog wat akkers en weilanden. Deze wegenis is vandaag evenzeer in gebruik voor het normale landbouwverkeer. Zelfs met een hoge inschatting zoals vermeld in het bezwaarschrift, van circa 600 vrachtwagens op jaarbasis is dergelijke activiteit nog aanvaardbaar. Alle hedendaagse landbouwactiviteiten kennen door de schaalvergroting een grotere verkeerstrafiek. Het verkeer vanaf het bedrijf naar het afrittencomplex van de autosnelweg doorkruist in beperkte mate de Weterbeekstraat, de randzone van het landelijk woongebied.

De schaal.

De voorgestelde werken betekenen een schaalvergroting ten opzichte van de bestaande bebouwing. Het bedrijf blijft één geheel vormen. Het geheel is gelegen in een gefragmenteerd landschap. Om de integratie in de omgeving te bevorderen wordt een groenscherm voorzien aan drie zijden van de stal met een streekeigen beplanting. Het voorziene groenscherm dient aangeplant te worden in het eerstvolgende plantseizoen na het einde van de ruwbouw. Waar mogelijk wordt het groenscherm verbreed, aan de achterzijde van het groenscherm loopt de bestaande buurtweg.

Het ruimtegebruik en de bouwdichtheid.

Het ruimtegebruik is compact zodat de impact op het landschap enigszins beperkt blijft. Het links aanpalende perceel is ook van de aanvrager. Bij samenvoeging zou het doorkruist worden door de aanwezige buurtweg. De bouwdichtheid op het terrein is hoog en tevens compact.

De visueel-vormelijke elementen.

De uitbreiding sluit aan op de bestaande constructies. Er wordt een parallel zadeldak voorzien. De inplanting van het nieuwe langere bouwvolume staat geschrinkt ten opzichte van de bestaande stal. Er wordt gewerkt met muren in neutraal grijs beton. Het dak wordt donker antraciet uitgevoerd. Het bedrijf ligt in een gefragmenteerd landschap met beboste valleien. Door de ligging in de vallei en de beperkte hoogte van het gebouw is de visuele impact op het landschap beperkt. Het bestaande bedrijf verdwijnt door de bebossing langsheen de beek, beschermd als natuurgebied, in het omliggende landschap.

De cultuurhistorische aspecten.

In de directe omgeving zijn geen waardevolle cultuurhistorische elementen aanwezig.

Het bodemreliëf.

Er wordt geen reliëfwijziging voorzien, naar het landschap blijft het bestaande grondpeil behouden. Het terrein is afhellend naar de achterzijde. Door de horizontale sokkel komt de stal aan de achterzijde 1,2 m hoger in het landschap te liggen.

De hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen.

De hinder blijft aanvaardbaar mits naleving van de te bekomen milieuvergunning. Tijdens het openbaar onderzoek werden 5 bezwaren ingediend, deze werden eerder verworpen, weerlegd of ingewilligd. De milieuaspecten worden afgewogen in de milieuvergunning.

Door de plaatsing van de luchtwasser en gebruik makend van de best beschikbare technieken waaraan deze installaties dienen te voldoen, kan de impact op hinder, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen binnen aanvaardbare perken gehouden worden.

...

De verzoekende partijen tekenen, ieder afzonderlijk en respectievelijk op 19, 24 en 27 april 2013, tegen deze beslissing administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 26 juni 2013 dit administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 10 juli 2013 beslist de verwerende partij op dezelfde dag als volgt het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

5.7 Beoordeling

a) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het goed maakt geen deel uit van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling. Volgens het gewestplan Leuven is het goed gelegen in het agrarisch gebied. Artikel 11 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht. De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen bevatten, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze integrerend deel uitmaakt van een leefbaar bedrijf en eveneens para-agrarische bedrijven. Het uitbreiden van een

bestaand, volwaardig en leefbaar landbouwbedrijf met een stal is niet in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied.

b) Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14 november 2003) legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Er dringen zich in het kader van de watertoets geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van komberging.

Gezien de aanvraag een uitbreiding van de bebouwde en verharde oppervlakte inhoudt zal er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de provinciale verordeningen. De aanvraag voorziet in de plaatsing van een hemelwaterput met een inhoud van 100000l, en het hergebruik van het hemelwater voor de bedrijfsvoering. Gezien de overloop hiervan niet kan aansluiten op een oppervlaktewater kan de voorwaarde van de gemeente dat het water naar een infiltratievoorziening moet afgeleid worden, bijgetreden worden. De aanvraag beantwoordt hiermee aan de geldende stedenbouwkundige verordeningen inzake afkoppeling van het hemelwater afkomstig van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. De beroeper argumenteert nog dat de verhardingen niet worden afgekoppeld: dit is logisch gezien het vervuilingsrisico dat inherent is aan een varkensbedrijf en de bescherming van grondwatervervuiling die hier wordt vooropgesteld door het voorzien van niet-doorlatende vloeren. Het water afkomstig van deze oppervlaktes dient bij het afvalwater gerekend te worden. Het standpunt van de aanvrager dat het niet hoeft omdat er een natuurlijk afvloeien en infiltratie is, kan niet worden bijgetreden, gezien de ingesloten ligging van de verharding over tientallen meters. Verder merkt de beroeper op dat de bestaande dakoppervlaktes niet worden afgekoppeld, wat ook correct is gezien de nieuwe varkensstal een nieuwe constructie betreft en geen uitbreiding van de bestaande.

In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

c) Bij de uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf, dat planologisch verenigbaar is met de plaats, en functioneel inpasbaar is, dient verder uitgegaan te worden van de bundeling van de gebouwen, een streven naar compactheid en de nodige maatregelen tot integratie. Steeds dient afgewogen of de inplantingsplaats te verantwoorden is en/of de impact op de omliggende landschappelijke structuren aanvaardbaar is. De inplanting van nieuwe grote landbouwgebouwen leidt op geen enkele plaats tot een verfraaiing van het landschap, maar behoort tot de noodzakelijke inrichting van het landbouwgebied.

Steeds dient gezocht naar een compromis waarbij de landschappelijke kwaliteiten van de plaats toch maximaal gevrijwaard blijven.

De nieuwe stal wordt hier parallel op 10m van de bestaande varkensstal ingeplant, met tussenliggend een betonstrook. De afstand tot de weg wordt daarbij vergroot tot ruim 12m, en ook de bestaande loods wordt voor een klein gedeelte aan de straat afgebroken om deze afstand te vergroten (en de manoeuvreerruimte te verbeteren). De nieuwe stal

zal ongeveer 15m dieper vanaf de weg reiken. Een eenvoudige lezing van de plannen en de configuratie van de gronden in eigendom, leert dat moeilijk nog tot een meer compacte en aansluitende inplanting kan gekomen worden dan voorligt. Ook Duurzame Landbouwonwikkeling neemt een dergelijke bundeling steeds ter harte en kwam niet tot de conclusie dat de inplanting onvoldoende geïntegreerd is.

De schaal van de bebouwing sluit aan bij de schaal van de af aanwezige bedrijfsbebouwing en het materiaalgebruik is functioneel, overeenkomstig de rest van het bedrijf. Het nodige groenscherm wordt uitgewerkt aansluitend bij de bestaande groenstructuren. De varkensstal is beperkt in hoogte, en domineert de omgeving niet.

Deze elementen leiden tot een goede integratie op de plaats. De beroepers stellen dat een groenscherm dicht moet zijn en aan alle zijden moet worden aangebracht. Een dergelijk groenscherm creëert echter eerder een kunstmatig strak afgelijnd 'bosje' dat vreemd is aan dit landschap en niet bijdraagt tot de integratie. De visie aangaande groenschermen is dermate geëvolueerd dat moet worden aangenomen dat het gebouw ook zichtbaar mag blijven en niet verstorend is, maar door een landschappelijke inkleding overeenkomstig de omgeving een 'zachtere' impact krijgt. Een inplanting bij de bestaande bedrijfszetel kan hier veruit verkozen worden boven het aansnijden van een nieuwe site elders in het agrarisch gebied, met de teloorgang van meer homogene gebieden. Een verdere ontplooiing van landbouwactiviteiten komt de inrichting van het landbouwgebied ten goede.

De inplanting gebeurt op ca. 180m vanaf de Weterbeek, zijnde het laagste punt van de vallei en op ca. 600m van het hoogste punt in de omgeving ten zuidoosten van de beek.

De inplanting gebeurt op ca. 5m boven het laagste punt van de vallei en ca. 15m onder het hoogste punt van het aanliggende landbouwplateau. Dit maakt dat het een 'verzonken' ligging is, zonder in de kwetsbare zone van de vallei door te dringen. Bij de herbevestiging van de agrarische gebieden werd een ruimere zone rond de beek uitgesloten, maar het bedrijf bevindt zich nog midden in het herbevestigd agrarisch gebied op 120m vanaf de begrenzing van de groene beekvallei.

d) Gezien de bijkomende stalling een toename van het aantal dieren inhoudt, kan een grotere verkeersdynamiek verwacht worden. Het aantal vervoersbewegingen wordt door de aanvrager laag ingeschat, gezien met grote transporten zou worden gewerkt. De beroepers stellen dat tal van transporten, andere dan het aanvoeren van biggen, niet in rekening werden gebracht of sterk onderschat werden, en stelt dat meer dan 600 transporten per jaar mogen gerekend, en een factor maal 6 tegenover de berekening van de aanvrager. Het is onmogelijk om in dergelijke beweringen en tegenbeweringen een standpunt in te nemen nog voor het bedrijf onder deze omvang daadwerkelijk geëxploiteerd wordt, en dit intensief, nauwlettend en objectief zou opgetekend worden. In deze kan dus niet anders dan aangenomen worden dat de aanvrager het bedrijf en de behoeftes het best van binnenuit kent. Dit standpunt werd ook ingenomen bij het verlenen van de milieuvergunning. Het is in deze procedure dat het hinderaspect ten gronde wordt onderzocht, en tot de vaststelling werd gekomen dat de druk op de mobiliteit niet buitenmaats is.

In voorliggend geval stelt zich wel een ernstig technisch probleem aangaande deze grote transporten, zoals die vandaag ook al plaatsvinden. Ten gevolge van de beperkte breedte van de weg, en de haakse bochten hierin, is het bedrijf bijzonder moeilijk bereikbaar voor zware transporten en zijn er conflicten ontstaan aangaande inname van

gronden van aanpalende burens en beschadigingen aan hun eigendommen.

In principe heeft een stedenbouwkundige vergunning een zakelijk karakter en wordt deze verleend onder voorbehoud van schending van burgerlijke rechten. Evenwel is de ontsluiting van een bedrijf wel een zaak van een goede plaatselijke ordening. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening legt niet op dat landbouwbedrijven moeten gelegen zijn aan een voldoende uitgeruste weg, in de zin van voldoende verhard, maar het aspect van toegankelijkheid maakt deel uit van het mobiliteitsvraagstuk en de beoordelingsgronden.

In deze dient gesteld dat er oplossingen mogelijk zijn, maar deze vervat zijn in burgerrechtelijke en uitbatingsgebonden zaken, en dus geen stedenbouwkundige aard hebben. Het is dan ook niet mogelijk om deze in stedenbouwkundige voorwaarden te vatten.

e) in voorliggend geval betreft de aanvraag een milieuvergunningsplichtige uitbating en werd de vergunning verleend. In artikel 4.5.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt de verhouding tussen beide vergunningen vastgelegd, waarbij de schorsing of de onuitvoerbaarheid van de ene vergunning volgt op de weigering van de andere vergunning. Deze werkwijze heeft grondslag in het feit dat binnen het onderzoek inzake de milieuvergunningsaanvraag het stedenbouwkundige advies louter het karakter van een niet-bindend advies heeft en hieromtrent geen diepgaand onderzoek gebeurt, en andersom: dat gangbaar binnen de stedenbouwkundige vergunningprocedure het milieukundige aspect evenmin in zijn volledigheid wordt onderzocht, behalve voor die zaken die niet binnen de Vlaamse Codex vallen (zoals het mobiliteitsaspect, of andere niet-ingedeelde werken waarvan toch hinder verwacht wordt).

Gezien niettemin een meer omstandige motivering en weerlegging van bezwaren in deze materie opgelegd wordt door de Raad voor Vergunningenbetwisting (arrestnummer A/2012/0206 van 23 mei 2012, inzake het bouwen van een opslagloods voor granen, vochtige mals en kunstmeststoffen, gelegen Verbindingsweg ZN te 3370 Boutersem) kunnen de volgende elementen aangehaald worden:

- het betreft een bestaand bedrijf, waardoor de verbods- en afstandsregels niet van toepassing zijn. De afstand tegenover de omwonenden is voldoende groot;*
- de inrichting is niet gelegen in een relictzone, VEN-gebied, of biologisch waardevol gebied; de exploitatie situeert zich niet in een gebied met enige natuurwaarde waarvoor speciale beschermingsregels gelden of binnen een grondwaterbeschermingsgebied, er moet evenmin een bijkomende passende beoordeling gemaakt worden;*
- er is voldoende mestopslagcapaciteit voorzien; de mestkelder en mestopslag voldoen aan de milieuvoorwaarden, gezien de mestvaalt voorzien is van een ondoordringbare vloer en de vereiste opstaande muren;*
- de betrokken activiteit is zone-eigen in het landbouwgebied, waardoor piekbelasting inzake geurhinder behoort tot de normaal te dragen hinder voor de omgeving; alle maatregelen om de hinder tot een minimum te beperken kunnen verbonden worden aan de vergunning. Luchtwassers werden opgelegd;*

f) De beroeper wijst er verder op dat in de milieuvergunning een aantal voorwaarden

betrekking hebben op het opslaan (in tanks of houders) van spuiwater van de luchtwater, stookolie en zwavelzuur, en deze niet op de plannen zijn aangegeven. In zoverre deze voorzieningen inderdaad buiten de gebouwen in bovengrondse constructies worden opgenomen, klopt het dat ze ook op de plannen moeten voorkomen.

Het gaat daarbij in elk geval over kleine constructies in omvang, die volledig ondergeschikt zullen zijn aan de bestaande gebouwen, zodat de ruimtelijke impact hiervan verwaarloosbaar zal zijn. De aanvrager geeft te kennen dat indien een vergunning vereist is, de voorzieningen het voorwerp zullen uitmaken van een navolgende aanvraag.

Verder wordt in de beroepschriften nog aangehaald dat het een onleefbaar bedrijf betreft, waarbij gevreesd kan worden dat het snel om een verlaten bedrijf zal gaan waarvan de gebouwen het landschap blijvend zullen ontsieren. Een dergelijk argument van economische aard kan echter niet betrokken worden bij de beoordeling. In deze is het advies van Duurzame Landbouwontwikkeling doorslaggevend, die de realiteitswaarde van een aanvraag meeneemt in de afwegingen. Evenmin kan de waardevermindering van de woningen in de omgeving mee als beoordelingscriteria opgenomen worden. Bebouwing in het agrarisch gebied met landbouwkundige doelstellingen behoort nu eenmaal tot een te verwachten evolutie, zoals de verdere afwerking van woongebieden ook behoort tot wat planmatig werd vastgelegd als vertaling van een beleid. De minwaarde die daardoor steeds ontstaat voor de omwonenden die zich eerst vestigden en tijdelijk geprivilegeerd werden met een onvolledige invulling van de omgeving kan daarbij geen argument zijn om elke verdere ruimtelijke ontwikkeling onmogelijk te maken. Enkel dient afgewogen of de draagkracht van de omgeving op een bepaald moment overschreden wordt, wat hier niet het geval is.

Het betrokken gebied is door de ligging op voldoende afstand van elke kwetsbare andere bestemming bij uitstek geschikt voor de landbouwfunctie.

g) In toepassing op art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kunnen verder geen opmerkingen gemaakt worden inzake ingrepen aan het bodemreliëf of zijn er cultuurhistorische aspecten die wegens op de beoordeling.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats;*
- het betreft een bestaand volwaardig bedrijf dat historisch op deze plaats gegroeid is en de aanvraag werd gunstig geadviseerd door Duurzame Landbouwontwikkeling;*
- de nieuwe stal wordt aangesloten bij de bestaande landbouwgebouwen en zo gebundeld, een versnippering van het landschap wordt op deze wijze vermeden;*
- de perceelsconfiguratie maakt dat geen andere inplantingen voor de hand liggen die een nog grotere samenhang kunnen bewerkstelligen;*
- de aanvraag verhindert een versterking van de beekvallei niet, gezien de ligging*

in een herbevestigd agrarisch gebied op een afstand van ca. 180m vanaf de Weterbeek;

- de draagkracht van de omgeving is voldoende om de bijkomende verkeersbewegingen op te vangen;*
- de technische problematiek van de breedte en uitrusting van de weg zijn oplosbaar, maar vallen buiten het stedenbouwkundig aspect van de aanvraag, de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening legt geen minimumvereisten voor wegenis op voor landbouwbedrijven;*
- mits een groeninkleding die het karakter van de kleine landschapselementen in de omgeving respecteert, kan de integratie in de omgeving nog verbeterd worden;*

Aan de vergunning dienen volgende voorwaarden opgelegd te worden:

- het ontwerp van inrichtingsplan voor een landschapsintegratie, zoals dit werd opgemaakt door de dienst landbouw van de provincie, wordt nageleefd (in bijlage);*
- de overloop van de hemelwateropslag wordt aangesloten op een infiltratievoorziening;*
- alle beste beschikbare technieken worden aangewend om de milieuhinder, in het bijzonder de geurhinder, tot het aanvaardbare te beperken;*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Omwille van het hierna, bij gebrek aan voorwerp, onontvankelijk verklaren van het beroep, is het niet meer nodig de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst te onderzoeken.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

1.

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

2.

Zoals in onderdeel II van dit arrest vermeld, heeft de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, met het arrest van 30 april 2015 (nummer 231.092) de door de Vlaamse minister van Leefmilieu op 16 april 2013 aan de tussenkomende partij verleende milieuvergunning vernietigd. Vervolgens weigert de Vlaamse minister van Leefmilieu op 9 oktober 2015 een milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van de varkenshouderij aan de Weterbeekstraat 28 te 3360 Bierbeek.

Standpunt van de partijen

1.

Met haar aanvullende nota verwijst de verwerende partij naar artikel 4.5.1, §2, derde lid VCRO over het verval van rechtswege van een stedenbouwkundige vergunning wanneer de milieuvergunning definitief geweigerd is.

Volgens de verwerende partij hebben de verzoekende partijen geen actueel belang meer bij hun beroep dat zonder voorwerp is omwille van het definitief weigeren van de milieuvergunning.

2.

De verzoekende partijen, die eerder zélf de heropening van de debatten gevraagd hebben, treden dit standpunt bij, ook al loopt er bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, nog een beroep tot vernietiging van de beslissing van de Vlaamse minister van Leefmilieu van 9 oktober 2015 tot weigering van een milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van de varkenshouderij aan de Weterbeekstraat 28 te 3360 Bierbeek.

De verzoekende partijen verwijzen naar een door de tussenkomende partij nieuw ingediende milieuvergunningsaanvraag, met een volledig nieuw voorwerp, zonder enige band met de bestreden stedenbouwkundige vergunning: in plaats van de vroeger vergunde toestand met (507) mestvarkens in 2 stallen, waarvan 1 nieuwe, beoogt de tussenkomende partij nu een milieuvergunning voor een bedrijf met (1992) vleesvarkens en (9600) biologische braadkippen in, onder meer, een nieuwe loods.

De verzoekende partijen vragen de tussenkomende partij te veroordelen tot de kosten van het beroep.

3.

De tussenkomende partij toont aan dat zij inderdaad op 12 december 2015 bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, een beroep heeft ingesteld tot vernietiging van de beslissing van 9 oktober 2015 tot weigering van de milieuvergunning.

Daarom is er, volgens de tussenkomende partij, geen verval van rechtswege van de bestreden stedenbouwkundige vergunning, die, volgens de tussenkomende partij, hoogstens geschorst is zolang er geen milieuvergunning verleend is voor de nieuwe aanvraag (voor het hernieuwen en veranderen van een bestaande inrichting door wijziging, uitbreiding en toevoeging op de kadastrale percelen nummers 153k, 153s en 153t, alsook 153p, 153r, 239 en 238) die op 12 september 2016 ontvankelijk verklaard is.

Ter zitting merkt de raadsman van de tussenkomende partij ook nog op dat er voor de huidige exploitatie nog steeds een geldige milieuvergunning is (die loopt van 2004 tot 2025).

In uiterst ondergeschikte orde, wanneer de Raad toch oordeelt dat de bestreden beslissing van rechtswege vervallen is, sluit de tussenkomende partij zich aan bij de conclusie van de verwerende partij dat het beroep dan zonder voorwerp is.

De tussenkomende partij vraagt in dat geval de kosten ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

Beoordeling door de Raad

1.

Volgens artikel 4.5.1, §2, derde lid VCRO en artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet vervalt een stedenbouwkundige vergunning van rechtswege wanneer de milieuvergunning definitief geweigerd wordt.

Er is een definitieve weigering van de milieuvergunning wanneer de termijn om administratief beroep in te stellen, zoals bepaald in artikel 23 van het Milieuvergunningsdecreet, is verstreken, of nadat de vergunningverlenende overheid, na administratief beroep, een milieuvergunning heeft geweigerd.

2.

De procespartijen betwisten niet dat het bestaand varkensbedrijf geëxploiteerd wordt op basis van een nog steeds (en tot 2025) geldige milieuvergunning.

De procespartijen betwisten evenmin dat de Vlaamse minister van Leefmilieu, na administratief beroep, op 9 oktober 2015 een milieuvergunning geweigerd heeft, die de tussenkomenende partij aangevraagd heeft omwille van de aanvraag van de nu bestreden stedenbouwkundige vergunning.

3.

Het beroep bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, tot vernietiging van de weigeringsbeslissing van 9 oktober 2015 doet geen afbreuk aan het 'definitief geweigerd' karakter van de milieuvergunning, omdat het beroep bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, geen administratief beroep is, zoals bepaald in artikel 23 van het Milieuvergunningsdecreet, maar een jurisdictioneel beroep.

Ook de nieuwe milieuvergunningsaanvraag van 12 september 2016 doet geen afbreuk aan het 'definitief geweigerd' karakter van voormelde milieuvergunning omdat zij een ander voorwerp heeft dan de bestreden stedenbouwkundige vergunning, hetgeen de tussenkomenende partij ook niet betwist. De beslissing over deze nieuwe milieuvergunningsaanvraag blijft bijgevolg buiten het koppelingsmechanisme tussen de 'overeenkomstige' milieu- en stedenbouwkundige vergunning, zoals bepaald in de artikelen 4.5.1, §2, derde lid VCRO en 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet. De nieuwe milieuvergunningsaanvraag kan geen enkele impact hebben op de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Hetzelfde geldt voor de nog steeds (en tot 2025) geldige milieuvergunning.

4.

De Raad oordeelt dan ook dat het beroep zonder voorwerp is omdat de definitieve weigering van de milieuvergunning van rechtswege leidt tot het verval van de bestreden stedenbouwkundige vergunning.

VI. KOSTEN

De oorzaak van het teloorgaan van het voorwerp van het beroep tot vernietiging kan niet aan de verzoekende partijen, noch aan de verwerende partij worden toegeschreven.

De Raad beschouwt de tussenkomende partij als de in het ongelijk gestelde partij, zoals bepaald in artikel 4.8.28, §2 VCRO, en legt de kosten van het geding, meer bepaald het door de verzoekende partijen betaald rolrecht, dan ook ten laste van de tussenkomende partij.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan voorwerp.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 525 euro, ten laste van de tussenkomende partij.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 8 november 2016 door de eerste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS